

[Socialministeren.]
ordinære Arbejdsløshedsunderstøttelse, var i Stand til ogsaa at bringe den ekstraordinære Arbejdsløshed til Ophør, blev altsaa Resultatet af denne Lovgivning i 1927, at flere og flere arbejdsløse saa sig henvist til den almindelige Forsørgelseslovgivning og da særlig Hjælpekasseloven.

Hovedformaalet med nærværende Revision maa da være, efter det jeg nu har oplyst, at søge i størst mulig Grad at udbygge Arbejdsløshedsforsikringen, saaledes som man tidligere har været enig om. Formaalet er at bygge videre paa den oprindelige Udvikling, men at stive Forsikringen som Forsikring saadan af, at Hjælpekasserne, det vil sige Kommunerne, kan lattes, altsaa at opbygge Krisefonds og Arbejdsløshedsfonds saaledes, at disse kan løse deres Opgave, uden at Arbejderne samtidig overbebyrdes med Kontingenter. Hvorledes dette er søgt gennemført indenfor de mulige finansielle Rammer, skal jeg nu søge at oplyse ved en kort Gennemgang af de enkelte Bestemmelser.

Ved Siden af at ændre den Ordning, der var skabt til Hjælp under ekstraordinær Arbejdsløshed, gennemførte jo Loven af 1927 i forskellige Retninger ikke uvæsentlige Ændringer ogsaa i den ordinære Arbejdsløshedsforsikring, Ændringer, der paa flere Punkter betød et Brud med de Regler, der paa Grundlag af enstemmig Tilslutning fra samtlige politiske Partier her i Landet har været opretholdt hele Tiden siden Arbejdsløshedslovgivningens Gennemførelse i 1907. Det er en Selvfølge, at Lovforslaget paa disse Punkter vender sig imod dette Brud af 1927 og genoptager den historiske Linie.

Endelig har jeg samtidig forsøgt at lave Lovens Sprog om i betydeligt Omfang, idet Formuleringen af en Række Bestemmelser havde lidt betydeligt ved de mange i Tidens Løb foretagne Ændringer, som havde gjort Sproget knudret, til Tider uforstaaeligt, ligesom der ikke var sparet paa Selvfølgeligheder, Inkonsekvenser eller Kancelliblonster. Forhaabentlig tilnærmer dette Forslag sig rent sprogligt et forstaaeligt Dansk. Alle de Rettelser, jeg her har nævnt, vil kun fremgaa ved en Sammenligning med den tidligere Lov, hvorimod alle de Bestemmelser, der tilsigter Realitetsændringer i den gældende Lovgivning, er trykt med Kursiv for at lette Læserne.

Hermed skal jeg saa gaa over til de vigtigste Realitetsændringer. Lovforslagets første Afsnit handler om Arbejdsanvisning. Ved Loven af 1927 blev som bekendt Adgangen til at oprette Arbejdsanvisningskon-

torer eller faa dem anerkendt af det offentlige indskrænket i væsentlig Grad. Da man imidlertid som Følge af den stadige Kritik med Hensyn til de private Engageringsbureauer for Funktionærer, Husgernings- og Fæstekontorer, paa forskellig Maade, som det nærmere vil fremgaa af Reglerne i Lovforslagets §§ 6—8, ønsker at gribe ind ved at forbyde eller regulere denne private Geschæft, der ofte alene gaar ud paa en ren Udbytning af de allerdaarligst stillede, har man som Følge af disse Indskrænkninger maattet udvide Adgangen til at oprette og anerkende offentlige Anvisningskontorer, saaledes som det nærmere vil fremgaa af §§ 1 og 2; der tillige indeholder nogle rent praktiske Regler om Valgene af de offentlige Anvisningskontorers Ledelse, om Statstilskud o. s. v.

Enkelte mindre væsentlige Ændringer findes ligeledes i § 4 vedrørende Forsømmelser med Hensyn til Til- eller Afmeldingspligt og i § 5 vedrørende de saakaldte „skjulte Blokader“, men bortset herfra er Systemet med den nærmere Ordning og Gennemførelse af Arbejdsanvisningen det samme som i den tidligere Lov. Jeg skal derfor ikke opholde mig længere ved dette første Afsnit, men gaa over til det andet Afsnit, Afsnittet om de anerkendte Arbejdsløsheds-kasser.

I § 9 defineres Begrebet Arbejdsløsheds-kasse. Man har her foretrukket Arbejdsnævnet som bedre egnet end Direktøren til at give Indstilling, hvor der undtagelsesvis menes at kunne blive Tale om Arbejdsløsheds-kasser udenfor de sædvanlige Erhvervsomraader. Derhos har man slettet Stykke 3 i § 6 i Loven af 1927 om, at Lønarbejdere, der tilhører forskellige Fag, har Ret til at slutte sig sammen i en Lands-kasse. Thi bortset fra, at § 9, 1ste Stykke, indrømmer denne Adgang i Forvejen, aabner den nye Regel Mulighed for Dannelsen og Anerkendelse af Foreninger, der hviler paa et i forsikringsmæssig Henseende uheldigt Risikogrundlag.

Bestemmelserne i §§ 10—11 om Reglerne for Anerkendelse er i Realiteten de samme som de nugældende.

Med Hensyn til Betingelserne for Medlemsret kan det samme siges; dog har man ladet udgaa de to særlige i 1927 indføjede Bestemmelser: den, hvorefter faglig Uoverensstemmelse ikke skal kunne begrunde Nægtelse af at optage en Person i en Arbejdsløsheds-kasse, og den, der ligeledes paa-bød Optagelse af Personer, der samtidig godtgjorde at kunne faa Arbejde af passende Varighed indenfor Faget. Thi den første Bestemmelse aabner Kasserne for Perso-